

Occasionalia VI-181
potissimum carmina
vol. F. 21. ~~21~~

Centur. ~~21~~ quing.

VI-181.

Ung VI 181

PLAUSUS LAETI

QUIBUS

VIRO-JUVENI

Nobilissimo, Clarissimo, Doctissimoque

DOMINO

**JOH. ZACHARIAE
HILLIGERO,**

Chemnicensi Misnico,

APOLLINEUM SERTUM,

capiti ejus in alma Leucorea

d. 30. April. Anni hujus M DCC XIV,

ex merito impositum,

amore jubente,

gratulantur

SCHOLÆ PATRIÆ COLLEGÆ:

CHEMNICII,

Prelo impressorio STÖSSELIANO.

Estat, *Amice*, quidem moror, qui lancinat ossa,
 Ac mihi, *ne tenta scribere carmen*, ait;
 Sed tamen exposcite iussis ingentibus iste,
 Quo *Te* complector, *scribito carmen*, amor.
 Isti parendam est, cum non sit cœcus, amor,
 Cujus semper erat fontica causa mihi.

Tunc etenim, nostris cùm versareris in ulnis,
 Cœneret & vultus patria terra *Tuos*,
 Quanto *Tu* studio rectumque fidemque colebas!
 O *Tua* quàm probitas irreprehensa fuit!
 O quàm compositi mores, sedataque cuncta!
 Quàm citus ad autum, quàmque paratus eras!
 Quàm Tibi sordebat dea murcida, *Murcia*! quantæ
 Lætitia, doctis invigilare libri!
 Hæc etiam dotes celebrat Philyrea, bonosque
 Auctus *Te* clamat conciliasse *Tibi*.
 Hinc augetur amor meritò quoque dotibus auctis,
 Qui mihi *nunc* verùm composuisse jubet.
Nunc, dum punicea redimit *Tibi* tempora mitrà
Leucoris, & lambit laurea clara caput.
 Ductus amore igitur pulchros Tibi gratior honores:
 Illi fecundi sint, pariantque novos!
 Tu vero, *Witeberga*, sinus aperito, recepta
Prolem, quæ sanè digna *Parente suo*.

Hæc paucis Nobilissimo Domino
 Hilligero sum significare amo-
 rem, & novos honores gratulari
 voluit

M. Daniel Müller,

Rect. Sch. Chemn:
Musa

Mulæ Fabricides, adeste! Francus
Taubmannus cecinit pœta comtus
Martinum veneratus *Hilligerum*
Spontum vericulis suis phaleucis.
Præstò Fabricides mihiquæ Mulæ

Sitis Chemnitio lato parente,
Vestrâ qui genitus fui parente,
Vestræ qui teneor sinu parentis,
Molles nunc dabit mihi phaleucos,
Confestim dabit breves phaleucos,

Janus carmine quando *Zacharias*

Hilligerus amat *Magister* Artis

Quam dignissimus optima vocari.

Salve, *Doct̃or* ab artibus tenellis

Dudum sicte, bonas recensuisse

Lingvas quem valuisse nos fatemur,

Felici calamò suum labellum

Quem trivisse perindè nos fatemur,

Cum subsellia nostra visitares,

Parnassum nequè Lipsicum rigares.

Papæ! quanta Tuis inesse possunt

Jam nunc puncta scientiæ medullis,

Ex quo Pliissades amas Sorores

Doctas. Utraquæ testis id loquetur

Dissertatio; nec minus Magistri

Verbis ista probare luculentis,

Quò testatior esset illa virtus.

Pergas ergò Magister optimarum

Lætas præmia ferre literarum.

Hoc splendore *Parentis umbra* plaudis,

Quem Mulæ prohibent mori Lutheri:

Janus jam *Gvilielmus* excitatur,

Quem complectitur erudita terra,

Ut *Fratri* pia vota nunciaret.

Omnes ingenium Tuum eoentes

Exoptare student honoris ampla

Incrementa, sibi quæ vendicabit

Plures ingenium Tuum Magistros.

Quæ si vera fuere dicta facta,

Mulæ Fabricides decus notabunt.

Hos fudit modicos lubens phaleucos
Cantandis meritis novi Magistri

M. Godofredus Plæncknerus,

Con. Recl.

Præmia jam veniunt Tibi pro sudore, Magistri
Clari, dum clarum nomen ab arte capis.
Quam volupe hoc credas matri? quam sanguine junctis,
Cum materna novus testæ MAGISTER adis?
Ex animis ergo talem Tibi grator honorem,
Atquæ novos titulos grator, amice, datos,

Ante

Ante quadraginta septem quos circiter annos
Jam Divo licuit rite probare Patri.

Honoratissimo Dn. Candidato, suo
quondam, discipulo faciebat

M. Johannes Kranewitter/
Scholæ Chemn. Collegæ Tertius,
& Collegii Senior.

Fama Bonum, quò non melius reperitur in orbe:
Ambulat hæc, passu, vita simulquè, pari,
Fama Virum, quem nemo valet cognoscere, prodit,
Ingenuus num fit? Num probitate carens?
Sic etiam *Hilgeri* nostri bona Fama virelcit,
Cujus, me faciem noscere, non memini.
Hunc tamen in studiis omnem possuisse laborem,
Omnes confirmat. Quod scio, laudo, probo.
Multa tulit, fecitquè puer, sudavit & alit,
Dignus, qui, *Sophiæ* Laurea Serta, gerat.
Leucoris alma dedit. Patris æmulus esse studebit,
Ipse locum donec scandat, honore, Patris,

Congratulabundus deproperabat

Joh. Christianus Gerstnerus
Cantor

Wen Er Herr Hilger/ gar keine Müh
geschueet/
Und jederzeit sich nur der guten Künst/
erfreuet/

Will Wittenberg auch heut bekronen Seinen
Fleiß

An diesen frohen Tag mit grünen Lorber-
Reiß.

Ich wünsch demnach Glück zu Seinen neuen
Ehren:

Gott wolte diesen Schein auf Seinem Schei-
tel mehren.

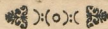
Ich schließ noch einen Wunsch in diese Worte
ein:

Gott laß Ihn allezeit geehret und glück-
lich seyn!

Dem Herrn Candidato zu schuldigen
Ehren wolte dieses wenige mit bey-
fügen

M. Albinus Aurich/

Scholæ Patr. Baccal.

Ung. VI 181

1018

V517

PLAUSUS LAETI

QUIBUS

VIRO-JUVENI

Nobilissimo, Clarissimo, Doctissimoque

DOMINO

OH. ZACHARIAE
HILLIGER

Chemnicensi Mitr

APOLLINEUM S

capiti ejus in alma L

d. 30, April. Anni hujus M

ex merito impositum,
amore jubente,
gratulantur

SCHOLÆ PATRIÆ

CHEMNICI,

Prelo impressorio STÖSSE

